

[Mølgaard.]

Jeg må sige, at jeg var positivt indstillet over for den radikalisme, som den tidligere ordfører og andre ordførere har udvist på denne front, for det, der er brug for, er i forhold til deres sædvanligvis overordentlig moderate standpunkter sandelig radikalisme. For ikke at blive misforstået i anledning af, at et parti har hæftet dette navn på sig, vil jeg sige, at det vel er radikal radikalisme, der er brug for, mere end noget andet. Dermed vil jeg sige, at de par lovforslag, der er fremsat, er for moderate.

For nu at holde mig til rækkefølgen vil jeg starte med lovforslag nr. L 210 om udskrivningsprocenten og personfradragene og konstatere, at her inflationsregulerer man en smule, det skrider lidt frem, men det er ikke nok efter vores overbevisning. Vi anerkender, at en centimeter i den rigtige retning er bedre end at være foruden denne centimeter i den rigtige retning, og derfor vil vi støtte dette lovforslag. At vi hellere ville have syvmilestøvlerne på, ændrer ikke, at vi erkender retningen.

Med hensyn til lovforslag nr. L 227 er vi positivt indstillet over for lovforslagets tekst og hensigt, idet det råder nogen bod på dobbeltbeskatningens urimeligheder og dermed kan komme til at virke til gavn for produktion, investeringslyst og derved beskæftigelse.

Med hensyn til lovforslag nr. L 233 om den særlige indkomstskat, som der er stillet forslag om fra SFs side, er vi sådan set positivt indstillet over for, at man anerkender, at der eksisterer et begreb som arbejdsfri gevinster. Man kan på dette område anlægge to betragtninger. Man kan enten bøje sig stærkt for misundelseshensynet: hvor er det dog urimeligt, at nogle hiver så store gevinster ind; lad os dog beskatte dem hårdt af disse midler! Eller også kan man anse det for at være et samfundsmæssigt problem, som der må rådes bod på dag for dag, og det kan i realiteten kun ske igennem en løbende afgift. En særlig indkomstskat, en kapitalvindingsskat, som vi har kendt den i årevis, vil kun medføre, at udbuddet af fast ejendom og af jord bliver mindre, og dermed vil det medføre øgede priser. Det vil givetvis være køberne, der får hele fornøjelsen af at betale dette, i modsætning til en løbende afgift, som jo vil bringe jord i større mængde ud på markedet med den følge, at det bliver lettere for købere, købeinteresserede, at erhverve sig denne ejendom.

Derfor må vi med en vis tristhed i sindet

vende os imod SFs forslag, og vi må oprigtigt sige til SF, at det skuffer os, at SF alene kigger på misundelsesmotivet og ikke på den samfundsøkonomiske virkning af, om man indfører en jordbeskatning, en særlig løbende indkomstbeskatning, fremfor at indføre den som en engangsforanstaltning. Det stavnsbinder, hvis man vil gennemføre SFs forslag, og retsforbundet er imod stavnsbinding.

Med hensyn til lovforslag nr. L 34, som er kommunisternes forslag, må man virkelig hævde, at det moderate er kommet op i Danmarks kommunistiske parti i forbindelse med fremsættelsen af dette forslag. Man vil se helt bort fra den del, som man kalder inflationens del af værdistigningerne. Griber man jordproblemetets løsning an på den rigtige måde, se, så kan man have håb om at komme inflationen til livs, men anerkender man inflationen som udgangspunkt, er der intet håb om at få inflationen fjernet. Netop derfor er der grund til at være radikal, vil jeg gerne sige til Danmarks kommunistiske parti.

Med hensyn til lovforslag nr. L 82, det konservative forslag om særlig indkomstskat m. v., så må vi være imod dette forslag, og jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at det forekommer karakteristisk, at det konservative folkeparti på et tidspunkt, hvor det forekommer væsentligt at få momsen sat i vejret – for nu er der nogen, der skal have spændt livremmen ind – samtidig er opmærksom på, at der rigtignok også er nogle, der skal have spændt den ud. Der er ikke rigtig nogen balance socialøkonomisk, socialpolitisk i den konservative holdning, når man ønsker dette lovforslag fremmet, samtidig med at man vil have momsen sat i vejret. Det rammer skævt, men det er vel også meningen fra konservativ side.

Waldorff (VS):

Vi har fået et par borgerlige erhvervsstøtteforslag mere, vi skal tage stilling til. De ligger i og for sig i forlængelse af de ting, der blev behandlet i går, og vores holdning er også den samme, som den var til de andre forslag. Den eneste positive ting ved disse forslag set fra vores synspunkt er sådan set, at vi får lejlighed til at øve os lidt i det utal af halve og hele fiduser, som findes i skattelovgivning.

Regeringens forslag til udskrivningslov opfatter vi som et spørgsmål om, hvorvidt man kan være med til at skrive under på den måde, der kræves skat op på i dag. Det kan VS ikke. Jeg